ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΣΧΑ

Τὸ ἔτος 2.000 θαλασσόκηποι καὶ "φάρμες" σὲ ὠκεανούς

ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΜΟΣΧΑ. Τὸ 2000 οἱ ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων σὲ ψάρια καὶ ἄλλα θαλασσινὰ εἴδη θὰ διπλασιαστοῦν, ὅπως προβλέπεται. Θὰ φθάσουν τὰ 130 ἑκατομμύρια τόννους. Ἐκεῖνο ποὺ σημερα ξέρουμε, εἶναι ὅτι ἀπὸ τοὺς ὠκεανούς, χωὶς νὰ καταστρέφονται οἱ βιολογικὲς πηγές τους, μποροῦμε καὶ παίρνουμε 70 ἑκατομμύρια τόννους ψάρια καὶ μερικὰ ἀκόμα ἑκατομμύρια τόννους ἄλλων θαλάσσιων προϊόντων, ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὴν τεχνολογία καὶ τὴ φαρμακευτική.

Αὐτὰ ὅλα μαρτυροῦν γιὰ τὰ σημαντικὰ ἀποθέματα τῶν ὠκεανῶν. Ἡ χρησιμοποίηση ὅμως τῆς σύγχρονης τεχνικῆς ὁδηγεῖ, μὲ γοργοὺς μάλιστα ρυθμούς, στὴν καταστροφὴ τῆς χλωρίδας καὶ πανίδας τῶν ὠκεανῶν καὶ στὴ σημαντικὴ μείωση τῶν δυνατοτήτων μας νὰ παίρνουμε τὰ αὐθόρμητα ἀναπαραγόμενα ἀποθέματα ψαριῶν καὶ ἄλλων θαλάσσιων προϊόντων.

Η ΑΛΙΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΤΑΙ

Ἤδη ἡ ἁλιεία ὁρισμένων ψαριῶν ἔχει περιοριστεῖ σημαντικά, ὅπως π.χ. τῆς ρέγγας καὶ τοῦ βακαλάου στὸ βορειοανατολικὸ Ἀτλαντικὸ κλπ. Ἡ θαλάσσια ὅμως «καλλιέργεια», ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν, θὰ ἐπιτρέψει νὰ καλυφθεῖ τὸ κάσμα ἀνάμεσα στὶς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων καὶ στὶς δυνατότητες τῶν ὠκεανῶν. Ἀπὸ τὶς παράκτιες, ὑποθαλάσσιες «φάρμες» καὶ τοὺς «θαλασσότοπους», ὅπως πιστεύουν οἱ εἰδικοί, θὰ ἐξαρτηθεῖ κατὰ πολὺ ἡ εὐημερία τῆς ἀνθρωπότητας στὸ ἄμεσο μέλλον.

Ἀπαρχὴ στὴ θαλάσσια ἰχθυοκαλλιέργεια ἔγινε στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση τὸ 1921 μὲ εἰδικὸ διάταγμα. Ἀπὸ τότε στὶς θάλασσες ἔρριξαν δισεκατομμύρια μικρὰ ψάρια ἀποκαταστάθηκαν τὰ ἀποθέματα ξυριχιῶν καὶ συσσωρεύτηκε μεγάλη πεῖρα. Τώρα, στὴν ΕΣΣΔ λειτουργοῦν πάνω ἀπὸ 150 μεγάλα ἰχθυοτροφεῖα, σταθμοὶ ἐγκλιματισμοῦ, δημιουργήθηκε τεράστιο δίκτυ ἐπιστημονικοερευνητικῶν ἰνστιτούτων ἰχθυοκομίας. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἐξάγει, σήμερα, μικρὰ ψαράκια σὲ 23 χῶρες τοῦ κόσμου.

Στὴ συνδιάσκεψη, ποὺ ἔγινε στὰ τέλη Φεβρουαρίου στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, γιὰ τὴ θαλάσσια «καλλιέργεια», οἱ ἐπιστήμονες — ἐρευνητὲς ἀπὸ τὴν Ἄπω Ἀνατολή, τὴν Ἀζοφικὴ καὶ Μαύρη Θάλασσα, ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ καὶ τὶς βόρειες θάλασσες, συνόψισαν τ' ἀποτελέσματα τῆς δουλειᾶς τους στὰ τελευταῖα χρόνια καὶ συζήτησαν νὰ τὶς μελλοντικὲς προοπτικές.

Η «ΣΟΔΕΙΑ»

Ἡ «σοδειά» τῶν «θαλασσότοπων» ἀποδείχτηκε πολὺ πιὸ ἀποδοτικὴ καὶ ἀπὸ τὶς καλύτερες ἀκόμα περιοχὲς τῶν ὠκεανῶν. Κι' ἂν τὸ μετατρέψουμε στὰ συνηθισμένα «γήϊνα» μέτρα, τότε ἕνα ἑκτάριο «θαλασσότοπου» δίνει πάνω ἀπὸ ἑκατὸ φορὲς περισσότερη βιολογικὴ μάζα, ἀπ' ὅ,τι ἡ ἴδια ἔκταση καλλιεργήσιμων ἀγρῶν στὴ στεριά.

Οἱ συγκρίσεις αὐτὲς στηρίζονται στὰ πρῶτα ἐπιτεύγματα τῆς θαλάσσιας «καλλιέργειας» στὴν Ε.Σ.Σ.Δ.: 700—800 στατῆρες ψάρια σὲ κάθε ἑκτάριο θαλάσσιων ἰχθυοτροφείων, 5—θκιλὰ μύδια σὲ κάθε τετραγ. μέτρο «κρεμαστῶν» δικτύων, 60—70 τόννους λάχανου (λαμινάριου) σὲ κάθε ἑκτάριο ὑποθαλάσσιων «κήπων».

Οἱ Σοβιετικοὶ ἐπιστήμονες στὶς ἔρευνὲς τους στὸν τομέα τῆς θαλάσσιας ἰχθυοτροφίας δὲν περιορίζονται στὰ πλαίσια τοῦ «ἀμεσου κέρδους». Ἡ ἐργασία τους γιὰ τὴν ἀναπαραγωγὴ τῶν θαλάσσιων πηγῶν ὑπαγορεύεται, πρῶτ' ἀπ' ὅλα, ἀπὸ τὴ φροντίδα γιὰ τὸ αὔριο τῶν ὠκεανῶν.

Στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση οἱ ἰχθυοτρόφοι ρίχνουν, κάθε χρόνο, στὴ θάλασσα πάνω ἀπὸ ἕνα δισεκατομμύριο τεχνητὰ ἀναπτυγμένων μικρῶν ψαριῶν: σολωμοῦ, ξυριχιοῦ καὶ ἄλλων εἰδῶν. Μύδια καλλιεργοῦνται μὲ ἐπιτυχία σὲ περιοχὲς Ἀζοφικῆς, τῆς Μαύρης Θάλασσας καὶ στὸ Βορρά, στὴ θάλασσα Μπάρεντς. Στὴ δὲ ὑφαλοκρηπίδα τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς καλλιεργοῦνται ἐχινόδερμα, κτένια, στρείδια, γαρίδες, φύκια. Τώρα, ἀπὸ τοὺς «γαλάζιους ἀγρούς» μποροῦν καὶ παίρνουν σχεδιασμένες, ἐγγυημένες πλούσιες «σοδειές».

Τὰ θαλάσσια αὐτὰ εἴδη εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖα, ὅπως εἶναι γνωστό, στοὺς ἀνθρώπους. Περιέχουν 60ο/ο πρωτεΐνες. Ἀποτελοῦν ἀναντικατάστατη ὕλη γιὰ πολλὰ φαρμακευτικὰ παρασκευάσματα. Στὰ μύδια ἡ βιταμίνη Β 12, ἰδιαίτερα τὸ φθινόπωρο, εἶναι δυὸ φορὲς περισσότερη ἀπὸ ὅ,τι στὸ σηκώτι τοῦ βακαλάου, ποὺ θεωρεῖται ὅτι εἶναι τὸ πλουσιώτερο σὲ περιεκτικότητα βιταμίνης Β12. Τὰ θαλάσσια φύκια χρησιμοποιοῦνται στὴν ὑφαντουργικὴ βιομηχανία καὶ στὴ βιομηχανία κυτταρίνης — χάρτου. Οἱ σοδειὲς τους εἶναι πολὺ μεγάλες. Σὲ κάθε ἑκτάριο 300—500 τόννοι.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Πρὶν ἀπὸ μιὰ δεκαετία ἡ συνολικὴ παραγωγὴ ὅλων τῶν θαλασσότοπων τοῦ κόσμου ἦταν δύο ἑκατομμύρια τόννοι. Στὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ '70 τριπλασιάστηκε. Τὸ 1980, σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς Τροφίμων τοῦ ΟΗΕ, ἡ θαλάσσια «καλλιέργεια» πρέπει νὰ δίνει προϊόντα ποὺ νὰ φθάνουν τὰ 20 ἑκατομμύρια τόννους. Οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες θεωροῦν ὅτι στὸ ἐγγὺς μέλλον θὰ ἔχει δημιουργηθεῖ στοὺς ὠκεανοὺς καὶ τὶς διάφορες θάλασσες μιὰ πλατιὰ ζώνη ἀπὸ παράκτιους «θαλασσόκηπους» καὶ «φάρμες», ποὺ θὰ δίνουν «σοδειά» πάνω ἀπὸ 50 ἑκατομμύρια τόννους.

Ἂς ὑπενθυμίσουμε: Τὸ 2000 οἱ ἄνθρωποι θὰ χρειάζονται πάνω ἀπὸ 130 ἑκατομμύρια τόννους θαλάσσιων προϊόντων. Ἀναμένεται ὅτι ἡ θαλάσσια «καλλιέργεια» θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ παίρνουμε τὰ 2)5 αὐτῆς τῆς ἀναγκαίας ποσότητας...

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΠΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΙ
ΕΡΙΟΚΛΩΣΤΗΡΙΑ—ΠΛΕΚΤΗΡΙΑ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

—Ἐτησίας Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

Συμφώνως τῷ Νόμῳ καὶ τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ κατόπιν τῆς ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1978 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας ὅπως συνέλθωσιν τὴν 25ην Ἰουνίου 1978 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὴν ἐν Πάτραις (Ἰτεῶν 65) ἕδραν τῆς ἑταιρείας εἰς τακτικὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν προκειμένου νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν κατωτέρῳ θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως:

1. Ὑποβολὴ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ 1977 ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν.
2. Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1977.
3. Ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης.
4. Καθορισμὸς ἀμοιβῆς μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1978.
5. Ἔγκρισις καταβληθεισῶν ἀμοιβῶν εἰς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν χρῆσιν 1977, καὶ τῶν πράξεων τούτου ἔγκρισις καὶ κύρωσις.
6. Ἐκλογὴ τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν ἀπὸ 1)1)1978 ἕως 31)12)1978 καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.
7. Διάθεσις καθαρῶν κερδῶν.

Οἱ κ.κ. Μέτοχοι οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως παραστῶσι εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω συγκληθησομένην Γενικὴν Συνέλευσιν ὀφείλωσιν νὰ καταθέσωσιν τοὺς τίτλους τῶν μετοχῶν αὐτῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ τῆς ἑταιρείας ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν προσκομίζοντες τὰ σχετικὰ πιστοποιητικὰ ἢ πληρεξούσια πέντε τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὡς ἄνω διὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἡμερομηνίας.

Ἐν Πάτραις τῇ 15)4)1978
Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ πρόεδρος
ΣΩΤ. Α. ΠΑΠΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΖΗΣΙΜΑΤΟΥ
ΗΦΑΙΣΤΟΥ 12 — ΜΗΝΙΑΤΗ
(Πλατεῖα Μαρκάτου)
★
—Ἐκτελοῦμε παντὸς εἴδους τυπογραφικὲς καὶ λινοτυπικὲς ἐργασίες
—Ἀναλαμβάνομε τὴν ἔκδοση βιβλίων, περιοδικῶν, ἐφημερίδων
—Διαφημιστικὰ ἔντυπα, παντὸς σχήματος
ΤΗΛΕΦ. 275-826

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
★
Ἔχει νὰ σᾶς παρουσιάσει ὅ,τι καλλίτερο ὑπάρχει στὴν Ἑλληνικὴ καὶ ξένη μόδα γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.
Κουστούμια ΜΗΝΑ·Ι·ΔΗ — ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ ὅλων τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων σὲ τιμὲς αὐστηρῶς ἠλεγμένες.
Κουστούμια Κοτλέ, Σακκάκια Δερματέξ, Πλεκτά, ὑποκάμισα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ γενικὰ ὅ,τι χρειάζεται ὁ ἄνδρας.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 ΠΑΤΡΑΙ

Τυπογραφεῖον Καθηλιτεχνικό
"ΣΑΜΑΡΤΖΗ"
ΕΝΤΥΠΑ - ΜΠΙΛΙΕΤΤΑ
ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ
ΕΥΡΩΠΗΣ
Ἁγ. Ἀνδρέου 61 (ἐντὸς τῆς στοᾶς)
Τηλ. 275-505 *ΠΑΤΡΑΙ*

ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ

Περνάει σήμερα μεγάλη κρίση ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἐναλλακτικὴ λύση

ΑΝΑΘΕΩΡΟΥΝ ΑΠΟΨΕΙΣ ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΟΙ ΤΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Πρὶν μιὰ μόλις δεκαετία, ὅλοι οἱ εἰδικοὶ θεωροῦσαν τὴν παραδοσιακὴ οἰκογένεια ξοφλημένη. Αὐτὸς ὁ θεμελιώδης κοινωνικὸς θεσμὸς ὑποστήριζαν οἱ ἐμπειρογνώμονες, πάσχει ἀπὸ συναισθηματικὴ ἀστάθεια, οἰκονομικὴ ἀδυναμία, ἀνικανότητα ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν. Τὸν τελευταῖο καιρό, ὅμως, οἱ γνῶμες ἄλλαξαν: ἂν καὶ οἱ ἐπικριτὲς της ἐξακολουθοῦν νὰ πιστεύουν ὅτι εἶναι ὁ χειρότερος κοινωνικὸς θεσμός, παραδέχονται ὅμως ὅτι δὲν ἐπιδέχεται ἐναλλακτικὲς λύσεις.

«Δὲν ὑπάρχει καλύτερη λύση ἀπὸ τὴν οἰκογένεια, οὔτε ὑποκατάστατά της», λέει ὁ κοινωνιολόγος Σαραίην Μποῦκοκ. Ἔτσι, τὸ πρόβλημα ποὺ γεννᾶται σήμερα δὲν εἶναι τὸ πῶς θὰ καταλυθεῖ σὰν θεσμὸς ἡ οἰκογένεια, ἀλλὰ τὸ πῶς θὰ ἐνισχυθεῖ. Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ δὲν θὰ προκαλέσει τὴν ἔκπληξη τῶν 56,7 ἑκατομμυρίων ἀμερικανικῶν οἰκογενειῶν, ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀναθρέφουν τὰ παιδιά τους, νὰ δέχονται τὶς οἰκονομικὲς πιέσεις καὶ τὶς δυσκολίες τῆς συμβίωσης καὶ νὰ προσαρμόζονται μὲ γοργὸ ρυθμὸ στὶς ριζικὲς κοινωνικὲς μεταβολές.

«Εἶναι φρικτό» λέει μιὰ 45χρονη μητέρα τριῶν κοριτσιῶν. «Συζητᾶμε, διφωνοῦμε, μαλλώνουμε, οὐρλιάζουμε. Καταλαβαίνω γιατὶ φεύγουν ἀπὸ τὸ σπίτι τους, τόσα παιδιά, ἀλλὰ καὶ γονεῖς ἀκόμα. Πιστεύω ὅμως, ὅτι ἡ διατήρηση κάθε ἀξίας ἀπαιτεῖ προσπάθεια. Δὲν θὰ ὑπῆρχε πληρότητα στὴ ζωή μου, ἂν δὲν εἶχα τὰ παιδιά μου».

ΚΟΥΡΑΣΗ — ΔΑΠΑΝΕΣ

Πολλοὶ γονεῖς, πάντως, νοιώθουν ὁλοένα καὶ περισσότερο κουρασμένοι. Ἡ ἀνατροφὴ καὶ ἡ μόρφωση τῶν παιδιῶν ἔχει καταντήσει τρομερὰ πολυδάπανη, ἐνῶ ἡ παρέμβαση ἀπὸ ἐξωτερικὲς δυνάμεις ἔχει πάρει μεγάλες διαστάσεις. Ἡ τηλεόραση, τὸ σχολεῖο, ὁ τόπος ἐργασίας, ἀκόμα καὶ οἱ οἰκογενειακοὶ σύμβουλοι ἔχουν εἰσβάλει στὸ χῶρο τῆς οἰκογένειας, ἁρπάζοντας ἀπὸ τοὺς γονεῖς μέρος τῆς ἐξουσίας τους, χωρὶς παράλληλα νὰ τοὺς ἐλαφρώνουν ἀπὸ τὶς ὑπευθυνότητές τους. «Οἱ γονεῖς δὲν παραιτήθηκαν, ἀλλὰ ἐκθρονίστηκαν ἀπὸ δυνάμεις ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἐλέγξουν», λέει ὁ ψυχολόγος Κέννεθ Κένιστον.

Ἡ ωωτηρία τῆς οἰκογένειας ἔγινε γιὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἡ ὑπόθεση τῆς χρονιᾶς. Τὸ 1978 ἀνακηρύχτηκε «Ἔτος Οἰκογένειας» καὶ υἱοθετήθηκαν προγράμματα γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς οἰκογένειας.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο, ἐντάσσεται καὶ ἡ συζήτηση τῆς ἀνθρωπολόγου Μάργκαρετ Μὴντ καὶ τοῦ παιδοψυχίατρου Ρόμπερτ Κόλς, μὲ θέμα «Τὸ μέλλον τῆς Οἰκογένειας», μὲ οἰκογενειακοὺς συμβούλους.

Γιατί, ὅμως, ἡ οἰκογένεια διέρχεται μιὰ σοβαρὴ κρίση; Ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωταρχικοὺς λόγους εἶναι οἱ παραδόσεις ποὺ δὲ ὑπαγορεύουν πιὰ «πρότυπο ζωῆς» γιὰ τὴν πλειοψηφία τῶν Ἀμερικανῶν. «Σήμερα, τὰ ἄτομα ἔχουν περισσότερες ἐπιλογές — νὰ παντρευτοῦν ἢ ὄχι, νὰ ἀποκτήσουν παιδιὰ ἢ ὄχι, νὰ παραμείνουν παντρεμένοι ἢ ὄχι, νὰ δουλέψουν ἢ ὄχι», παρατηρεῖ ὁ Νταίηβιντ Γκόσλιν, ποὺ ἔκανε μιὰ ἔρευνα γιὰ τὴν οἰκογένεια καὶ τὴν ὑπέβαλε στὴν Ἐθνικὴ Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν.

Ἕνας δεύτερος σοβαρὸς λόγος εἶναι τὸ κόστος τῆς ἀνατροφῆς ἑνὸς παιδιοῦ, πράγμα ποὺ κάνει τοὺς ἐνδεχόμενους γονεῖς νὰ σκέφτονται διπλὰ τὴν ἀπόκτησή του καὶ ὅσους ἔχουν ἀποκτήσει παιδὶ νὰ ἀγωνιοῦν γιὰ τὸ μελλοντικό του.

Οἱ γονεῖς ἀκόμα, νοιώθουν ἀνίσχυροι μπροστὰ στὴν κρατικὴ παρέμβαση στὸν οἰκογενειακὸ κύκλο. Ἡ ἀνάπτυξη τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν κρατικῶν κέντρων ἰατροφαρμακευτικῆς περίθαλψης, τῆς δημόσιας ἐκπαίδευσης τοὺς ἀπάλλαξε ἀπὸ τὸν παραδοσιακὸ ρόλο τους σὰν δάσκαλους, νοσοκόμους, παιδαγωγοὺς καὶ καθοδηγητὲς τῶν παιδιῶν τους. Ὁ ἔλεγχός του πάνω στὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν τους κλονίζεται καὶ ἀπειλεῖται ἐπιπλέον καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῆς τηλεόρασης, τοῦ σχολείου καὶ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν ὁμάδων, ποὺ ἔχουν διαφορετικὲς ἀξίες καὶ ἱκανικὰ ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ πιστεύει ἡ κάθε οἰκογένεια.

ΟΙ «ΕΙΔΙΚΟΙ»

Ἔτσι, στὴ σύγχυσή τους, οἱ γονεῖς στράφηκαν γιὰ τὴν ἐξεύρεση λύσεως στὰ προβλήματά τους, στοὺς οἰκογενειακοὺς συμβούλους, ποὺ μὲ τὴ σειρὰ τους ἀφαίρεσαν μέρος τῆς ἐξουσίας τους. «Δὲν μποροῦμε νὰ κανονίσουμε τὸ διαιτολόγιο τῶν παιδιῶν μας, νὰ διαλέξουμε τὸ σχολεῖο τους, τὰ παιγνίδια ἢ τὰ βιβλία τους, ἂν δὲν συμβουλευτοῦμε πρῶτα τοὺς κατάλληλους εἰδικούς», παρατηρεῖ ὁ Ρόμπερτ Κόλς καὶ συνεχίζει: «Αὐτὴ ἡ ἔλλειψη αὐτοσεβασμοῦ καὶ κοινῆς λογικῆς εἶναι ὁ βασικὸς λόγος ποὺ καταφεύγουμε στοὺς εἰδικούς».

Γεγονός, πάντως, εἶναι ὅτι ἡ σημερινὴ ἀμερικανικὴ οἰκογένεια βρίσκεται σ' ἕνα μεταβατικὸ στάδιο. Μόνο μία στὶς τέσσερις οἰκογένειες ἀνταποκρίνεται στὸ κλασικὸ πρότυπο τοῦ «κουβαλητῆ» πατέρα, τῆς νοικοκυρᾶς μητέρας καὶ τοῦ ἐξαρτημένου παιδιοῦ. Σήμερα, πάνω ἀπὸ τὸ 50ο/ο τῶν γυναικῶν ποὺ ἔχουν παιδὶ τῆς προσχολικῆς ἡλικίας ἐργάζονται ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι.

Παράλληλα, ἡ αὔξηση τῶν διαζυγίων καὶ τῶν παράνομων παιδιῶν, δημιούργησαν ἑκατομμύρια οἰκογένειες ἑνὸς γονέα» ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ὁ αὐξανόμενος ἀριθμὸς τῶν διαζευγμένων ποὺ ξαναπαντρεύονται ἔπλασαν τὴν «μικτὴ οἰκογένεια».

«Ὅλοι οἱ Ἀμερικανοὶ ὀφείλουν νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι ἔπαψε πιὰ νὰ ὑπάρχει ἡ «ἰδανικὴ οἰκογένεια» καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει περίπτωση νὰ ἀναγεννηθεῖ πάνω στὰ παλιὰ της πρότυπα», συμπεραίνει ὁ δημογράφος Τζὰκ Γουόδερφορ.

Τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα ἀποκαλύπτουν σ' ὅλη του τὴν ἔκταση τὸν κλονισμὸ τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ. Τὸ 38ο/ο τῶν συνολικῶν πρώτων γάμων διαλύονται. Τὰ τέσσερα στὰ δέκα παιδιὰ ποὺ γεννήθηκαν κατὰ τὴ δεκαετία τοῦ 1970, θὰ μεγαλώσουν σὲ μιὰ οἰκογένεια ἑνὸς ἀτόμου, συνήθως τῆς μητέρας. Τὸ 17ο/ο τῶν κάτω τῶν 18 χρονῶν παιδιῶν ζοῦν μ' ἕνα ἀπὸ τοὺς δυὸ γονεῖς ποὺ ἔχουν διαζευχτεῖ. Ἕνας δεύτερος γάμος τῶν γονιῶν φέρνει καὶ πάλι στοὺς κόλπους τῆς «μικτῆς πιὰ οἰκογένειας» 18 ἑκατομμύρια παιδιά. Τὸ 15ο/ο τῶν παιδιῶν ποὺ γεννιοῦνται εἶναι παράνομα, συνήθως ἀπὸ ἀνύπανδρες ἀνήλικες μητέρες.

Οἱ νέες κοινωνικὲς συνθῆκες δημιούργησαν μιὰ νέα πραγματικότητα, ποὺ παραμέρισε τὴν παραδοσιακὴ οἰκογένεια, γιὰ νὰ γεννήσει τὶς διάφορες οἰκογένειες. Τὸ ἀναμφισβήτητο αὐτὸ νεγονὸς παραδέχτηκε καὶ ἡ κυβέρνηση Κάρτερ στὴν προσπάθειά της νὰ βοηθήσει αὐτὸ τὸ θεσμὸ σ' αὐτὴ τὴν περίοδο κρίσης ποὺ διέρχεται, μέχρι νὰ καταταλάξει σ' ἕνα μοντέλο. Ἡ Λάουρα Μίλλερ, εἰδικὸς σύμβουλος τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ Ὑγείας, Ἐκπαιδεύσεως καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Τζόζεφ Καλιφάνο, ἐξηγώντας τὸ θέμα τῆς Διασκέψεως ποὺ θὰ γίνει τὸν ἑπόμενο χρόνο, εἶναι ὅτι ἡ Διάσκεψη εἶναι ἀφιερωμένη στὶς οἰκογένειες, δηλαδὴ στὴν ποικιλία τῆς οἰκογενειακῆς ἀμερικανικῆς ζωῆς καί, συμβολικὰ ἡ Διάσκεψη θὰ ἀναφερθεῖ στὶς «οἰκογένειες» καὶ ὄχι στὴν «οἰκογένεια».

Τὸ ἂν μιὰ Διάσκεψη λύσει τὰ προβλήματα ἑνὸς θεσμοῦ ποὺ διέρχεται κρίση εἶναι ἀμφίβολο. Μιὰ χρήσιμη ἀρχή, πάντως, θὰ ἦταν ὁ διαχωρισμὸς τῶν προβλημάτων ποὺ ἐπηρεάζουν γενικὰ τὶς οἰκογένειες, ὅπως π.χ. ἡ τάση τῶν γυναικῶν νὰ ἐργάζονται, καὶ τῶν προβλημάτων ποὺ ἔχουν παιδὶ τῆς προσχολικῆς ἡλικίας ἐργάζονται ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι.

Οἱ ὑποστηρικτὲς πάντως τοῦ θεσμοῦ — ποὺ πιστεύουν ὅτι σὰν στὸν οἰκογενειακὸ πυρήνα ἄτομο πρωτομαθαίνει νὰ ἀγαπᾶ νει μὲ τὸ νόμο — ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ οἰκογένεια ἐπιβίωσε τοντάδες δεκάδες χρόνια καὶ ὁ πόλεμος, ἡ πείνα, ἡ ἀνεργία καὶ ἡ ἔλλειψη ἐπιδόσεις ἐκ μέρους ἡ ἀπόφαση ἐκείνη τὴν ἔνεσιν εἰς τὴν ἀγάπη τῶν, εἰς τὸ δωμάτιον ἐγένετο ὁ ἦχος ἑνὸς βομβαρδισμοῦ ἀντέδρων κινουμένων ἀπὸ τὴν κεφαλὴν των, ἀναστενάζοντες καὶ κάμνοντες κινήσεις. Ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀντίστοιχος πρὸς τὴν ἀνάγκη τῆς ἐξελικτικῆς πορείας μέσα στὸ μέλλον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

Νέα πειράματα στὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἐγκεφάλου

ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΕΡΕΥΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΑ. Ἔχει παρέλθει πλέον τοῦ ἡμίσεος αἰῶνος ἀφ' ὅτου ὁ Ρῶσος φυσιολόγος Παυλὼφ ἀπέδειξε, διὰ τῶν πειραμάτων του μὲ τὸν σκύλον του, ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορίζεται καὶ νὰ ἐλέγχεται. Τώρα, τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, μία ὁμὰς ἐρευνητῶν τοῦ Κολλεγίου Ἰατρικῆς Ἀλβέρτος Ἀϊνστάϊν τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ, ὄχι μόνον ἡ συμπεριφορά, ἀλλὰ καὶ πραγματικαὶ χημικαὶ μεταβολαὶ εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

Οἱ ἐπιστήμονες ἔδωκαν εἰς ποντικοὺς ἀμφεταμίνας, αἱ ὁποῖαι ἠλλοίωσαν τὸν χημισμὸν τοῦ ἐγκεφάλου των καὶ τοὺς ἔκαμαν νὰ συμπεριφέρωνται ὡς παράφρονες. Ἐν συνεχείᾳ ἐπέτυχαν ὥστε τὰ ζῶα, ὅταν ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ αὐτὸ περίβαλλον, νὰ ἐμφανίσουν καὶ εἰς τὰς χημικὰς οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου των καὶ εἰς τὴν συμπεριφοράν των τὰς ἀλλαγὰς ἐκείνας, χωρίς, ὅμως, νὰ ἔχουν λάβει τὰ φάρμακα!

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ

Τὰ πειράματα, τὰ ὁποῖα διεξήχθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸ Μπρόνξ, εἶναι δυνατὸ νὰ βοηθήσουν τοὺς ἐπιστήμονας νὰ ἐξηγήσουν πῶς ἤρεμοι τοξικομανεῖς ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ναρκωτικῶν, πῶς ἐπιμοῦνται οἱ ἄνθρωποι, τί λεῖ τὰς διεγέρσεις τῶν τοῦ Ἐλ Ἐς Νή, διεγερμένα ψεύτικα φάρμακα ται, ἐνίοτε, νὰ ἐνεργοῦν πραγματικὰ πρότυπα τὸν τὸ πῶς οἱ ἄνθρωποι μανθ

Ὁ δρ Οὐῶγνερ Μπρίτζερ ἐδρος τοῦ Τμήματος Ψυχικῆς τοῦ Κολλεγίου Ἀϊνστ ὁποῖος διηύθυνε τὰ πειράματα περιέγραψεν εἰς τὴν ἐτησίαν νήθη σύνοδον τῆς Ἀμερικῆς Ψυχιατρικῆς Ἑταιρείας κατωτέρω παρατηρήσεις τ

Ὁ Μπρίτζερ εἶπεν ὅτι κεν καθημερινῶς εἰς ὁ ποντικοὺς ἀμφεταμίνην ἐπὶ κα ἡμέρας, καθ' ἣν δὲ ἔ καμνε τὴν ἔνεσιν εἰς τὴ λίαν των, εἰς τὸ δωμάτιο γετο ὁ ἦχος ἑνὸς βομβ ποντικοὶ ἀντέδρων κινοῦ ρῆς τὴν κεφαλήν των, νίζοντες, ἀνασηκωνόμε ματίζοντες καὶ κάμνοντες ρους κινήσεις. Ἡ συμπε τῶν ἦτο ἀντίστοιχος πρὸς

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ἩΝ ΣΕ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Α' ΧΡΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ Α.Β.Ε.Ε. Α)ΦΟΙ ΠΑΠΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΙ - ΕΡΙΟΚΛΩΣΤΗΡΙΑ - ΠΛΕΚΤΗΡΙΑ ΤΗΣ 31)12)1977

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ				
ΠΑΓΙΟΝ				
ΓΗΠΕΔΑ				
Γήπεδον Ἐργοστασίου			2.261.320	
ΚΤΙΡΙΑ				
Κτιριακαὶ ἐ